

De Figou-kloof mondt uit in de Agia Irini-kloof. Agia Irini betekent Heilige Irene. Met haar jungleachtige vegetatie en oleanderbosjes in de bovenloop en diverse engten verder kloofafwaarts is deze kloof een waar paradijs voor wandelaars.

De kloof zelf heeft een lengte van 11 km, waarvan 7 km begaanbaar is, en mondt uit in de Kretenzische Zee in Sougia. Evenwel zijn de laatste 4 km van de kloof niet begaanbaar.

Sommige delen zijn zeer steil en dient men uiterst voorzichtig tewerk te gaan. Her en der zijn er wel leuningen en houten afsluitingen maar deze zijn niet meer in al te beste staat.

In de kloof staan er een aantal merkwaardige bomen.

Door de kloof dient men zich een weg te zoeken van de ene rode bol naar de andere.

In de winter is deze kloof niet begaanbaar en staat ze vol water. Na de winter wordt de kloof terug opgeruimd zodat ze terug min of meer begaanbaar wordt.

Op sommige plaatsen is de helling zo steil dat men een soort loopbrug heeft gemaakt met houten palen dat men ter plaatse gevonden heeft, om het de wandelaar wat makkelijker te maken.

De gehele constructie wordt bij elkaar gehouden met stalen kabels. Het oogt onveilig maar het is wel degelijk veilig.

We verlaten de Agia Irini-kloof ter hoogte van de bar Oasis waar we een terrasje doen. De taxi's komen ons daar halen maar een aantal van de groep doet de laatste 4 km te voet langs het asfalt.

We komen voorbij een kapel waar er slechts één graf naast staat. Het is van een rijke familie uit de buurt die voor hun dierbaar overleden familielid een kapel hebben gebouwd.

Heel in de verte kunnen we nog de toren zien van een oud klooster. Het klooster zelf is er niet meer, enkel de toren is bewaard gebleven. De toren is enkel toegankelijk op aanvraag voor een doopsel of voor een huwelijk.

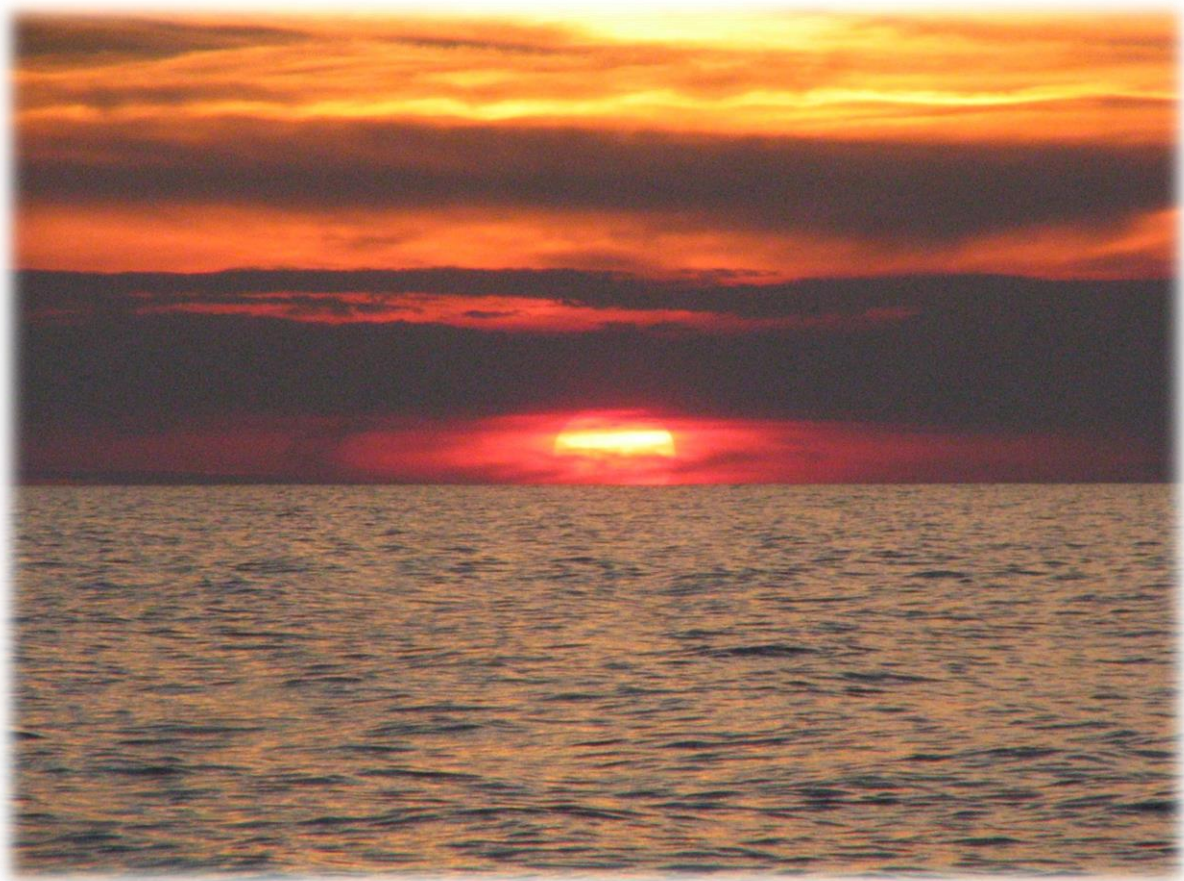

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werden hier in de streek veel mannen opgepakt waarvan de Duitsers dachten dat ze iets te maken hadden met het verzet. De opgepakte mannen werden overgebracht naar het concentratiekamp Mauthausen in Oostenrijk. Bij de uitgang van de

kloof is er een wit marmeren gedenksteen met de namen van de gedeporteerden die het niet hebben overleefd. De grootvader van Stefanos (de uitbater van het winkeltje in Sougia) werd eveneens opgepakt maar heeft Mauthausen overleefd. De man had in het geheel niets te maken met het verzet.

Juist voor het dorp Sougia zijn er nog restanten van een wateropslagplaats en een aquaduct van ongeveer 100 jaar voor onze tijdrekening. Door de sporen die men teruggevonden heeft weet men dat de aquaduct ongeveer 4 km lang was.

Vrijdag 11 oktober 2019

Soort : Wandeling in lijn
Plaats : Van Kaap Tripiti naar Sougia
Afstand : 13 km
Stijgen : 600 m
Dalen : 600 m
Duur : 7 uur

Onze laatste wandeling brengt ons naar Kaap Tripiti. Eerst dienen we een tripje te maken van zo'n 25 minuten, met de boot van kapitein Billie. Reeds van ver zien we in het oosten op een bultige kaap, het eerste doel van onze wandeling, een witte kapel.

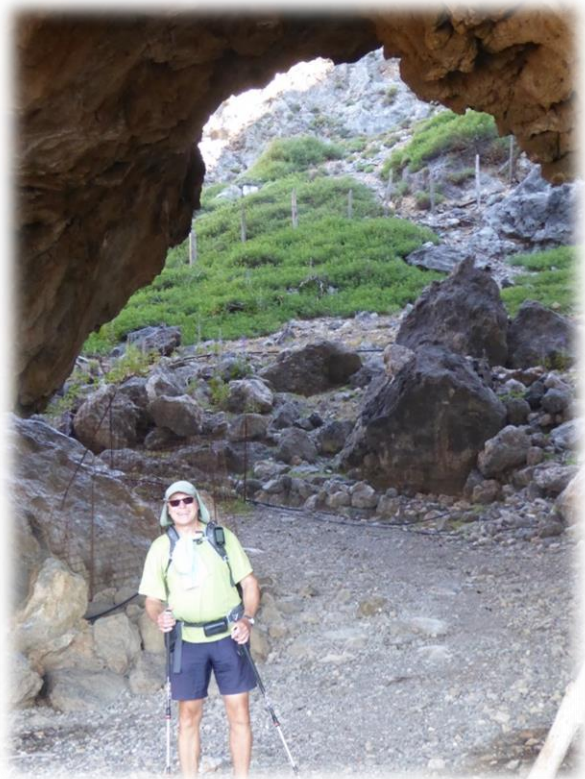
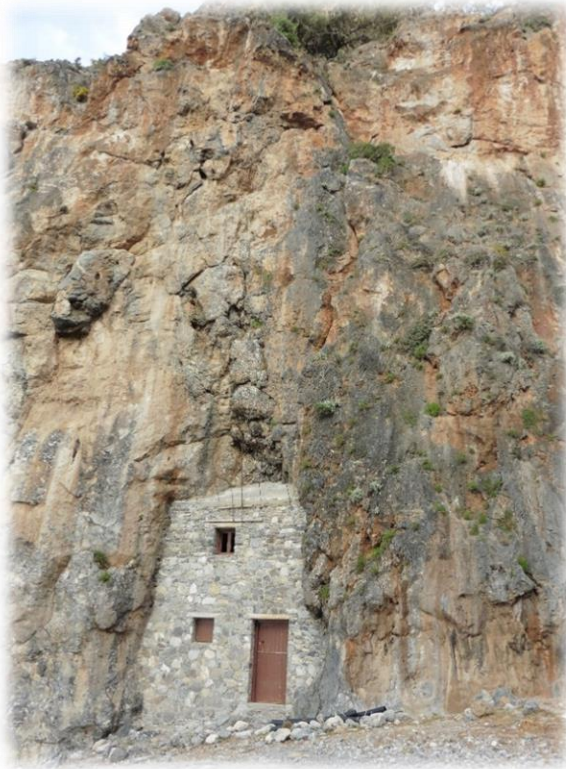

Er staan slechts twee huizen van geitenboeren op Kaap Tripiti. Eén van de bewoners stapt op de boot van kapitein Billie om naar Sougia te varen.

Er is geen haven aan Kaap Tripiti. Kapitein Billie vaart tot tegen de rotsen en blijft dan gas geven zodat de boot min of meer stabiel blijft. Vervolgens dien je de boot te verlaten en moet je meteen over natte lavarotsen stappen tot op het pad.

We maken eerst een rondje rond de stallen. Vraag een boer in Kreta nooit hoeveel geiten of schapen hij heeft dat brengt immers ongeluk. Als je dit vraagt is er 's anderendaags sowieso een geit dood of is er een schaap met een gebroken poot.

Kaap Tripiti is enkel te voet, via de E4 of met de boot te bereiken. Er leiden geen wegen naar toe. Op de kaap staat de privékapel van de boeren die er wonen. Kaap Tripiti is naar verluid de site van de oude stad Pikilasos met de beschermde natuurlijke haven.

De wandeling die we vandaag doen is wederom een gedeelte van de E4. Het gedeelte van de E4 gelegen tussen de dorpen Agia Roumeli en Sougia (Kaap Tripiti ligt er middenin) staat er om bekend als zijnde zeer gevaarlijk. Op dit stuk zijn er immers al meerdere doden gevallen. Je hebt immers twee dagen nodig om het traject Agia Roumeli-Sougia af te leggen via een

zeer ruig landschap. Op dit traject heb je tevens minstens 6 liter water nodig. De meeste dodelijke slachtoffers zijn dan ook omgekomen door uitdroging. Gelukkig dienen wij maar een half traject te doen.

Na de vermoeiende klim komen we op een bergpas waar nog ruïnes staan van een oud Venetiaans kasteel. De Venetianen benutten de strategisch gunstige plek even beneden de kaap. Vanaf hier dienen we nog een korte klim van zowat honderd meter te maken om tot bij de kapel te komen. Daar we langs dezelfde weg dienen terug te keren kunnen we deze klim doen zonder rugzakken.

Helemaal boven op de kaap staat een prachtige kapel. Het is de bedevaartskapel Profitis Llias. Ook deze kapel kan men betreden. Op 19 juli komen de pelgrims met de boot naar

Tripiti en vieren dan in en rond de kapel de profeet Lias (Elia). Ze brengen er de nacht door met eten en het zingen van Kretenzische liederen en vertrekken de dag nadien.

Vanop deze plek hebben we een prachtig uitzicht. We kunnen de baai van Sougia zien alsook Sougia zelf, de baai van Lissos en zelfs het schiereiland Paleochora.

Iedereen is mee geweest naar de kapel. Van op de Col is het eigenlijk maar een korte en gemakkelijke klim naar de kapel, en de beloning die je krijgt, eens je boven bent is fenomenaal.

De regenwaterput, foto links onder, vangt het water op van het dak van de kapel. Deze put werd met een plechtige Heilige mis ingehuldigd op 22/10/1952.

Rechts van de kapel hebben we zicht tot Paleochora en links van de kapel hebben we zicht op de baai van Samara.

Uit een buisje dat tussen de stenen uitsteekt, komt er een fijn straaltje water. Dit water wordt opgevangen in een bakje en vervolgens gaat het via een darmpje ergens naartoe, naar waar weet ik niet. Maar zo zie je maar hoe kostbaar water is in dit gebied.

Tijdens de afdaling maken we een ommetje naar de kust waar we rustig onze picknick kunnen opeten in de schaduw. Op deze plaats staat tevens de tweeschepige kapel Agios Antonios. Het zijn eigenlijk twee Grieks-Orthodoxe kerken. Het zijn er twee voor het geval er eentje gesloten is door omstandigheden dan kan er nog altijd een viering doorgaan in het tweede

kerkje. Op 1 en 2 juli zijn er hier vieringen en is er een festival. Ook dan wordt er hier overnacht. Kretenzers zijn duchtige feestvierders!

Het azuurblauwe water kan niet helderder zijn als hier. Wie een badpak bij heeft en tijd heeft kan hier rustig een baantje trekken. Er zijn, op deze plaats, tevens meerdere natuurlijke zwembaden.

De oevers van Agios Antonios zijn voornamelijk bedekt met rotsen en kiezels, terwijl er veel pijnbomen rond zijn. Deze plek is geschikt voor naturisme, kamperen, vissen en snorkelen. Er zijn geen faciliteiten in de omgeving, alleen zon, bomen en zee! In dit gebied hebben

archeologen verschillende graven ontdekt uitgehakt in de rotsen. Ook inscripties werden hier gevonden in holen en grotten.

Bij goed weer kunnen we, heel in de verte, het Griekse eilandje Gavdos zien. Het is het meest zuidelijke eiland van Europa en telt slechts 45 inwoners. Het zijn eigenlijk twee families die er leven.

Ooit woonden er meer dan 8.000 mensen. Dit was gedurende de eerste Byzantijnse periode toen het eiland zelfs een aartsbisschop had. Tijdens het Venetiaanse bewind werd het eiland verlaten, toen piraten er hun toevlucht zochten. Ondanks de kleine bevolking van Gavdos is er in het hoofdstadje Kastri een postkantoor, een dokter en zelfs een politieagent.

In Gavdos zijn er slechts een paar kamers te huur. Gavdos is 9 km lang en 4,5 km breed. Het heeft geen zoetwaterbronnen en maakt voor de drinkwinning gebruik van in citernen opgevangen regenwater. Het eiland heeft ook geen eigen energiecentrale en energie wordt opgewekt met generatoren, die 's nachts meestal worden uitgezet. Archeologische vondsten hebben aangetoond dat Gavdos al 3.000 jaar voor Christus bewoond werd. De inwoners worden omschreven als nors en eigenzinnig. Ze houden niet van toeristen of van buitenlanders. Er zijn ook maar weinig Kretenzers die Gavdos bezoeken. Gavdos ligt 36 km ten zuiden van Kreta

Zaterdag 8 juni 2019

Vandaag keren we terug huiswaarts. Maar doordat we een late vlucht hebben kunnen we eerst nog de stad Chania bezoeken.

Een opvallend bouwwerk aan de haven van Chania is de Janitsaren moskee. Dit is het oudste nog bestaande gebouw van Kreta. De moskee stamt uit de zeventiende eeuw en herinnert hedendaagse toeristen aan het feit dat Kreta ooit bezet was door de Turken. Tegenwoordig wordt het gebouw niet meer gebruikt als moskee. In het gebouw vinden exposities en marktjes plaats. De moskee heeft nooit een minaret gehad.

De Agios Nikolaos kerk was van oorsprong een kloosterkerk en onderdeel van een klooster. Ze stamt uit de 13de eeuw en werd door de Turken in een moskee veranderd. Zij bouwden er ook een minaret aan vast. In 1912 werd er nog een klokkentoren aan de andere kant van de kerk bijgebouwd en werd de moskee terug een kerk. De minaret hebben ze laten staan wat zeer uitzonderlijk is.

Chania telt ongeveer 100.000 inwoners en is daarmee, na Heraklion de hoofdstad van Kreta, de tweede grootste stad van Kreta. Chania is een prachtige stad en is een van de meest pittorske en gezelligste plekken van Kreta

In de haven ligt er een boot die sponzen te koop aanbiedt. Ze zeggen dat de sponzen uit de zee komen rond Kreta maar dat is niet zo. Ze komen uit de buurt van Cyprus. Rond Kreta zijn alle sponzen uitgestorven. Denk ook twee keer na voor je echte sponzen koopt. Het is een natuurproduct dat stilaan met uitsterven bedreigd is. Uw ramen zullen ook niet properder zijn als je ze poetst met echte sponzen.

In de oude haven staat een Venetiaanse vuurtoren. Hij werd gebouwd tussen 1595 en 1601. Tijdens de Egyptische periode (1831 tot 1841) kreeg de toren de vorm van een minaret. De vuurtoren wordt nu niet meer gebruikt als vuurtoren. Het is nu een monument. Hij is 21 m hoog en bevindt zich op 26 m boven de zeespiegel. Het is nog één van de oudste, nog

bestaande vuurtorens in Griekenland, maar ook een van de oudste nog bestaande vuurtorens in de Middellandse Zee en zelfs in de gehele wereld. De vuurtoren van Chania wordt terecht beschouwd als een parel en blikvanger van de stad.

De Mitropolis kathedraal ligt aan een plein in de drukke Halidon Street (een winkelstraat in het centrum van Chania). Dit is de belangrijkste straat van het centrum, die rechtstreeks naar de haven loopt. De Mitropolis kerk is de zetel van de aartsbisschop. Deze kerk stamt uit het einde van de 19e eeuw en zij is gebouwd door een moslim die de Heilige Maagd Maria op deze wijze wilde bedanken voor het genezen van zijn zoon. Schuin tegenover de Mitropolis kerk vind je het Archeologische Museum van Chania.

Ik vond het zeer fijn om deze zeer toffe groep te mogen begeleiden. Ik heb er veel plezier aan beleefd.

De kleine pijntjes en ongemakjes die veroorzaakt zijn door het wandelen zullen spoedig vergeten zijn.

Ook allen hartelijk bedankt voor het drinkgeld en vooral voor het mooie kaartje met de eigenhandig geschreven tekstjes.

Sougia Agia Irini

157

Beste Ludwig,

Met aandacht voor onze veiligheid en deskundige uitleg heb je ons geleid over bergen en door kloven, langs Byzantijnse kapelletjes met de kristalheldere zee als decor. Geen moeite was teveel, niets werd aan het toeval overgelaten: van de uitgebreide briefing de heuse van Wanda's Rebetiko waar we zo lekker en gezellig aten tot het persoonlijke schilderijtje waar je ons mee verraste.

Dank voor deze fijne reis.

Nicole Ria
Dany

Dany & Steen
Johan
Sjors
Michel
Hansine
Sigrid

©M.KOUVIDIS EDITIONS M.KOUVIDIS 9 KATRE STR 71309 HERAKLIO CRETE
TEL. +30-2810-326185 FAX. +30-2810-320235 MOBILE 6944412312

Ik hoop jullie allemaal terug te ontmoeten op een van mijn volgende reizen.

Andere reisverslagen van deze jongen kun je terugvinden op www.ludwighaese.be

Ludwig D'Haese

benaltijdweg@gmail.com

Tekst

Ludwig D'Haese

Foto's :

Ludwig D'Haese en andere groepsleden